

V zvezi s sporočilom za javnost z dne 24.11.2015 z naslovom *Nikjer v Evropi gozdovi ne absorbirajo toliko CO₂ na enoto državnega ozemlja kot v Sloveniji* objavljamo popravek prvega stavka, ki se nanaša na absorpcijo CO₂ v slovenskih gozdovih.

Popravljeni stavek se glasi:

Zaradi daljše rastne dobe in hitrejšega kroženja hranil kot na hladnem evropskem severu ter manj poletne suše kot v Mediteranu in zaradi velike gozdnatosti naše države so slovenski gozdovi s 3,1 tonami evropski rekorderji v letni absorpciji CO₂ na hektar državnega ozemlja.

Za morebitne nevšečnosti se vam opravičujemo in se zahvaljujemo za razumevanje.

V nadaljevanju sledi popravljeno sporočilo za javnost.

Sporočilo za javnost

Nikjer v Evropi gozdovi ne absorbirajo toliko CO₂ na enoto državnega ozemlja kot v Sloveniji

Ljubljana, 24. 11. 2015 – Zaradi daljše rastne dobe in hitrejšega kroženja hranil kot na hladnem evropskem severu ter manj poletne suše kot v Mediteranu in zaradi velike gozdnosti naše države so slovenski gozdovi s 3,1 tonami evropski rekorderji v letni absorpciji CO₂ na hektar državnega ozemlja. So eden poglavitnih dejavnikov znižanja bilance CO₂ naše države. Z oživiljanjem rednega sonaravnega gospodarjenja z zasebnimi gozdovi bi se njihov prispevek k blaženju podnebnih sprememb lahko še povečal.

Kot zgled sonaravnega gospodarjenja z gozdovi Umanotera v okviru projekta *Slovenija znižuje CO₂: dobre prakse* predstavlja dejavnost *Pahernikove ustanove*, kot uspešen ukrep spodbujanja aktivnega gospodarjenja z zasebnimi gozdovi pa *Strojni krožek Bled*.

Slovenija je zibelka sonaravnega gozdarjenja. Med pionirji na tem področju ima posebno mesto inženir Franjo Pahernik, ki je že pred drugo svetovno vojno pri gospodarjenju z družinsko gozdno posestjo na severnih pobočjih Pohorja sledil viziji »ohraniti gozdove zanamcem v vsej njihovi mogočnosti, pestrosti in tudi skrivnostnosti«. Danes skladno s to vizijo s 552 hektarji gozdov iz zapuščine družine Pahernik gospodarja [Pahernikova ustanova](#). Gozdna posest je obenem učni objekt, kjer se preizkušajo teoretična spoznanja v praksi. Iz prihodkov od prodaje lesa ustanova podeljuje štipendije študentom gozdarstva, spodbuja raziskovalno dejavnost ter se zavzema za splošni napredek gozdarskih ved ob spoštovanju kompleksnosti gozdnega ekosistema ter **gozda kot učilnice trajnostnega razvoja**. V 60. letih prejšnjega stoletja so na posestvu med prvimi začeli vpeljevati skupinsko postopno gospodarjenje, ki je s stalnim vključevanjem znanstvenih izsledkov Oddelka za gozdarstvo Ljubljanske Biotehniške fakultete in Gozdarskega inštituta Slovenije prešlo v izvirno sproščeno tehniko gojenja gozdov. Gozdove že več kot pol stoletja obiskujejo študenti gozdarstva ter številne strokovne ekscurzije iz Slovenije in tujine. Dejavnost ustanove vključuje tudi ohranjanje spomina na družino Pahernik. V prvi polovici prejšnjega stoletja so njihovi gozdovi predstavljali temelj lokalnega gospodarstva in družbenega razvoja tega dela pohorskega podeželja. **Pahernikovi gozdovi predstavljajo zgled za številne zasebne lastnike gozdov, ki bi z aktivnim upravljanjem s svojim gozdom lahko zagotavljali delovna mesta ter sredstva za preživetje in razvoj na podeželju.**

Slovenija je zibelka sonaravnega gospodarjenja z gozdovi, o katerem se od naših gozdarskih strokovnjakov prihajajo učiti od blizu in daleč. Vendarle pa v Sloveniji izkoristimo le 75–80 % z gozdnogospodarskimi načrti dovoljenega poseka. Medtem ko je v državnih gozdovih predpisani etat skoraj v celoti realiziran, pa je v zasebnih gozdovih Slovenije izrabljenega le 60 % načrtovanega poseka. Gozdovi se starajo in debelijo, kar vpliva na slabšanje kvalitete lesa zaradi biološkega razkroja in na večjo ogroženost zaradi ujm, kot so snegolom, vetrolom in žled. Med poglavitnimi krivci za takšno stanje je fragmentacija gozdne posesti. Po zadnjih podatkih Zavoda za gozdove je v Sloveniji gozdnih posestnikov kar 461.000, v lasti imajo tri četrtine vseh gozdov. Večina zasebnih lastnikov za gospodarjenje s svojimi gozdovi ni usposobljenih, številni ne vejo niti, kje se njihovi gozdovi nahajajo. Takšna velika razdrobljenost otežuje strokovno delo in optimalno izrabo lesa v zasebnih gozdovih. Zato so v luči blaženja podnebnih sprememb in tudi zagotavljanja prihodkov lastnikom gozdov pomembni vsi mehanizmi, ki zasebnim gozdnim posestnikom pomagajo oziroma jih spodbujajo k aktivnemu gospodarjenju z gozdovi. Pri tem so se kot uspešna izkazala **združenja za medsoseseško pomoč – strojni krožki**. Eden največjih in najbolj dejavnih v Sloveniji je **[Strojni krožek Bled](#)**, ki nudi podporne storitve pri delih v gozdovih za lastnike gozdov na področju Gorenjske in ima že blizu 400 članov. Učinkovito zagotavljajo koordinacijo med ponudniki in uporabniki storitev. Tako imajo lastniki gozdov na voljo kakovostno strojno opremo, ki si je posamezni lastniki sicer ne bi mogli privoščiti. Krožek zagotavlja tudi strokovno svetovanje pri negi gozdov ter odkup in prodajo lesa, vključno z biomaso za ogrevanje, ter kmetijske storitve. Na ta način je **Strojni krožek Bled dober in inovativen primer povezovanja lastnikov gozdov, ki s povečanjem učinkovitosti in strokovnosti omogoča povečanje količin lesa iz zasebnih gozdov oziroma večji donos za posamezne lastnike**. Možnost prodaje lesa pomaga lastnikom tudi pri gojitvenih delih v gozdovih, s katerimi se povečuje **stabilnost in odpornost gozdov na podnebne spremembe**. Nenazadnje se z organiziranim izvajanjem medsebojnih uslug ustvarjajo delovna mesta na kmetijah. V Sloveniji obstaja 45 strojnih krožkov, ki bi lahko uporabili uspešni model, ki so ga razvili na Gorenjskem. Oživljanje rednega sonaravnega gospodarjenja z zasebnimi gozdovi bi bil pomemben prispevek k bilanci CO2 naše države.

Projekt »Slovenija znižuje CO2: dobre prakse«, ki ga izvaja Umanotera, Slovenska fundacija za trajnostni razvoj, iz sredstev Sklada za podnebne spremembe financira Ministrstvo za okolje in prostor.

Več informacij o projektu je na voljo [tukaj](#). Dodatne informacije: Gaja Breclj, 01 439 7100, gaja@umanotera.org, www.slovenija-co2.si.